
Výběr správné vysoké školy

Výběr správné vysoké školy

27.2.2008 | 05:59 | pořad: Dobré ráno s Českou televizí

Veronika PAROULKOVÁ, moderátorka

Teď už k avizovanému prvnímu tématu této hodiny a to je výběr nejlepší vysoké školy. My už tady vítáme Jana Kouckého ze Střediska vzdělávací politiky Univerzity Karlovy, dobrý den.

Jan KOUCKÝ, Středisko vzdělávací politiky UK

Dobrý den.

David BOREK, moderátor

Těžké dny pro rodiče, těžké dny pro lidi, kteří teď si chtějí podat přihlášku. Nějaká obecná, nebo hlavní rada, kterou byste jim dal jako člověk, který nepochybně tyto stresy zná už x let.

Jan KOUCKÝ, Středisko vzdělávací politiky UK

Ano, ty stresy znám samozřejmě ze své vlastní zkušenosti a od svých dětí, ale první, co je důležité, je, že ty stresy se podstatně zmenšují. Protože na vysoké školy každý rok je přijímáno čím dál tím více a více lidí, a to v době, kdy vlastně začínají klesat ty populační ročníky a počty maturantů. To znamená, že jestliže ještě před pěti, šesti lety to byl skutečně stres, dostanu se, nedostanu se, tak teď je to spíš otázka - dostanu se tam, kam chci, ale už to není prostě problém dostat se.

David BOREK, moderátor

Ale chápu to tak, že možná stres této doby nebude o tom, že se nedostanu na školu, která se mi líbí, ale že z té školy budu po roce vyhozen, protože ta škola nabere víc žáků a možná během prvního ročníku je tak trochu pročistí.

Jan KOUCKÝ, Středisko vzdělávací politiky UK

To sice je možné, ale zatím nic neukazuje, že by se mělo jakoby zvyšovat to vyhazování, že by měl větší podíl studentů být neúspěšný. Protože ty vysoké školy samozřejmě musí své nároky přizpůsobovat té zvětšující se populaci. To znamená, že skutečně zhruba asi těch pětadvacet procent studentů sice neuspěje nakonec, ale to číslo se v podstatě nemění. To znamená, že většina, která se dostane letos, i dostuduje.

Veronika PAROULKOVÁ, moderátorka

Vy jste řekl důležitou větu - dostat se tam, kam chci. To je ta stresová otázka. Ale kam vlastně chtít? Podle čeho vybrat školu, která mi zajistí dostat se po jejím ukončení, úspěšném ukončení do dobré práce, zajistí mi dobrý průběh toho vzdělání a, dejme tomu, určitou prestiž? Jak to skloubit a kde získat ty správné informace pro výběr vysoké školy?

Jan KOUCKÝ, Středisko vzdělávací politiky UK

Nejprve asi je třeba zdůraznit, že na vysokou školu lidé chodí s velmi různými motivy. Ne všichni tam jdou proto, aby směřovali k dobré práci. Mnozí tam realizují svůj veliký zájem o určitý obor nebo tam jdou prostě taky prožít několik let studentského života, takže ty motivace jsou různé. A pochopitelně ti lidé se taky různě podle toho rozhodují. Ale obecně je asi docela dobré, že noviny letos velmi masivně začaly prostě sdělovat různé žebříčky a různé sestavy vysokých škol a pořadí a tak dále, Hospodářské noviny například minulý týden, ale i Mladá fronta, Lidové noviny, což si myslím, že je velmi pozitivní. I když musím přiznat, že ty ukazatele, které oni tam dávají, jsou ještě velmi nedostatečné a v prvopočátcích.

Veronika PAROULKOVÁ, moderátorka

Jaké by byly ty dostatečné? Protože ono právě to, co jste zmiňoval, není ten oficiální žebříček. Vybízí se potom otázka, kdo je schopný být tím objektivním arbitrem, kdo může sestavit žebříček tak, aby tam nevznikalo třeba podezření z určité korupce nebo z určité motivace ať už regionální nebo, dejme tomu, vycházení z některých tradic? Kdo vlastně by měl mít patronát nad tím, aby sestavil objektivní žebříček vysokých škol?

Jan KOUCKÝ, Středisko vzdělávací politiky UK

Myslím si, že je dobře, aby ten patronát neměl stát, tedy ministerstvo, mělo by to zůstat jako co nejvíce nezávislé. Což ale dneska teda vlastně je otázka, jestli to je nezávislé. Já si myslím, že větší problém, než jste vy vyjmenovala ještě, je tam jistá neprofesionalita těch začátků. Postupně ale se to bude prostě dávat dohromady a budou se tříbit. Já to vidím v horizontu tak dvou, tří let, ty různé odborné posudky, které se postupně budou zlepšovat a krystalizovat ty nejlepší. My například děláme jeden, který je velmi podstatný, to je úspěšnost absolventů na trhu práce. To znamená, kolik nich najde zaměstnání nebo kolik z nich případně tedy zůstane ...

Veronika PAROULKOVÁ, moderátorka

A hodně to závisí na výběru vysoké školy? Ovlivňuje prestiž vysoké školy stále ještě budoucí uplatnění?

Jan KOUCKÝ, Středisko vzdělávací politiky UK

Ovlivňuje to velmi, ale není to zrovna ta prestiž, která je tradována mezi lidmi. Ono je to velmi často dáno trochu něčím jiným. Takže já bych řekl, aby právě lidé ... poradil, aby lidé nešli tam, kde nutně je největší prestiž mezi lidmi, se říká, a tak dále, ale aby si spíše skutečně vybírali školu podle toho, co chtějí dál dělat, jak chtějí také dojíždět, jestli chtějí radši zůstat ve svém regionu a podobně. To si myslím, že je důležitější, než aby všichni se snažili dostat do Prahy nebo do Brna.

David BOREK, moderátor

Co takové ty nové školy vysoké, které vznikly od roku osmdesát devět v mnoha právě regionálních městech nebo i ve velkých městech, ale vznikly paralelně s těmi starými zavedenými školami? Mají se lidi bát přihlásit třeba své dítě na takovou školu, která není osvědčená, není ověřená?

Veronika PAROULKOVÁ, moderátorka

Ještě si nestihla vybudovat to jméno.

Jan KOUCKÝ, Středisko vzdělávací politiky UK

Jedna věc jsou nové třeba fakulty, škola ale stávající, čili těch veřejných škol, kdysi státních. To znamená, všechny školy mají různé nové fakulty, různé pobočky v různých městech a tak dále. O těch víme sice málo, ale ty školy v podstatě by měly garantovat a zdá se ... ty první náznaky, které máme, ty různé pobočky nebo nové fakulty na tom nejsou nijak podstatně hůř než-li celá ta škola. Druhý a větší problém z hlediska informací jsou soukromé školy, kterých skutečně vzniklo velké množství, dneska berou už více než patnáct procent všech studentů přijatých na vysoké školy a o těch se ví velmi málo. Ale naštěstí jako u těch prvních, které vznikaly hned po tom novém zákoně, to znamená ještě na konci devadesátých let, už máme informace třeba o uplatnění absolventů. Takže ty informace budeme nadále vyhodnocovat a dávat dalším uchazečům.

Veronika PAROULKOVÁ, moderátorka

Takže stručně na závěr. Kdyby vy jste byl teď v kůži středoškoláka, který se chce letos hlásit na vysokou školu, nebo v kůži rodiče, který má takového středoškoláka doma, jak byste postupoval možná i v těch zbývajících dvou dnech?

Jan KOUCKÝ, Středisko vzdělávací politiky UK

Jsem v kůži rodiče a moje rada je jasná - běž dělat to, kam tě táhne jakoby ten obor, ten zájem o obor. To si myslím, že je nejdůležitější.

David BOREK, moderátor

Není to málo? Není to příliš idealistické?

Jan KOUCKÝ, Středisko vzdělávací politiky UK

Ne, já myslím, že ne. Protože jestliže člověk vystuduje vysokou školu se zájmem, že se tomu opravdu věnuje, tak získává velmi výrazné plusy ...

Veronika PAROULKOVÁ, moderátorka

Ale co když máte víc škol právě, které nabízejí právě ten jeden obor, například lékařské, právnické fakulty.

Jan KOUCKÝ, Středisko vzdělávací politiky UK

Když je víc, tak samozřejmě záleží na tom, jestli ten student byl výborný na střední škole a může si dovolit teda směřovat do těch špičkových škol, jestli není pro něj problém třeba dojíždět velké vzdálenosti nebo bydlet v cizím prostředí na koleji nebo v privátu a tak dále. To už jsou další otázky, které si musí rozhodnout každý individuálně. Ale v tuhle chvíli i z hlediska vývoje na trhu práce, který je velmi nejasný pro další roky, bych doporučil skutečně věnovat se tomu zájmu.

Veronika PAROULKOVÁ, moderátorka

Jak Koucký, Středisko vzdělávací politiky Univerzity Karlovy. Děkuje.

David BOREK, moderátor

Na shledanou.